

**THIỆN NGHIỆP, PHƯỚC ĐỨC,
CHÍNH LÀ QUÊN MÌNH VÌ NGƯỜI**

Giảng giải: Hòa Thượng Tịnh Không

Đời sống sung túc, tiền tài nhiều rồi, thường thường con người sẽ đổi tâm, đạo tâm không còn nữa. Tà tư, ác niệm sẽ tăng trưởng, còn gì nguy bằng.

Ai có thể trải qua đời được sống giàu có xa hoa?

Trong Phật Pháp nói là Pháp Thân Đại Sĩ, các Ngài hoàn toàn không dính nhiễm, hoàn toàn không dao động, các Ngài là lý sự vô ngại, sự sự vô ngại thì được, còn Quyền Giáo Bồ Tát cũng không dám.

Tại sao vậy?

Các Ngài chưa đến được cảnh giới sự sự vô ngại nên không dám. Cho nên, Phật dạy chúng ta lấy khổ làm thầy.

Thế Tôn trước khi nhập diệt đã nói ra hai câu: Lấy giới làm thầy, lấy khổ làm thầy. Bạn giữ giới được, chịu khổ được, thì bạn mới có thể giữ vững tâm Bồ Đề không lui sụt. Thế gian đại uy thế giả đều phải tu thiện nghiệp phước đức.

Thiện nghiệp phước đức chính là quên mình vì người, ngày nay gọi là hy sinh bản thân, dâng hiến cho người khác. Nếu như chúng ta không thể quên mình vì người, thì chắc chắn là tham sân si mạn tăng trưởng.

Khi tham sân si mạn tăng trưởng, thì tuy là chúng ta học Phật hay giảng Kinh, chúng ta vẫn bị đọa ba đường ác.

Bạn học của An Thế Cao là Long Vương ở hồ Động Đình, chẳng phải là

ví dụ rất hay đó sao?

Ông với An Thế Cao là bạn học. Ở trong truyện ký, An Thế Cao tán thán người bạn học này là minh Kinh hiệu thí, ông thông hiểu về giáo lý, thích giảng Kinh, là Pháp Sư giảng Kinh lại ưa thích bố thí.

Bố thí tài, bố thí pháp, bố thí vô úy đều làm cả. Phân vệ là ra ngoài khát thực, được cơm và thức ăn không tốt, trong tâm ông liền không hoan hỷ vì cảm thấy mình cống hiến cho xã hội nhiều như vậy, anh nhìn xem, xã hội trả ơn tôi như vậy.

Trong tâm ông cảm thấy khó chịu. Chỉ vì một niệm này mà ông bị đọa vào đường Súc Sanh, đi làm Long Vương.

Đức hạnh, phước đức của chúng ta ngày nay không bằng ông, ác nghiệp của chúng ta tạo nặng hơn ông, ông đọa làm long vương, chúng ta sẽ đọa đến cõi nào đây?

Quý Vương cũng không thể có. Chúng ta xem những công án này, phải tự mình nghiêm túc cảnh giác. Một niệm sai lầm, vạn kiếp khó khôi phục, đây là lời chân thật.

***